

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości

o ulgach dla aplikantów zawodów prawniczych, którym służba wojskowa przeszkodziła w odbyciu aplikacji.

Art. 1. Uzupełniając postanowienia §§ 1, 3, 6 i 7 rozporządzenia austriackiego Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 sierpnia 1916 r. Dz. p. p. № 268, ustala się ich brzmienie jak następuje:

§ 1 opiewać będzie:

„Jako służbę wojskową po myśli postanowień tego rozporządzenia rozumieć należy czynną służbę wojskową lub służbę

w myśl austriackiej ustawy z dnia 26 grudnia 1912 r. Dz. p. p. № 236 odbytą poza ustawowym czasem służby prezencyjnej podczas obecnej wojny na podstawie urzędowego powołania w armji austriacko-węgierskiej lub w armji polskiej, albo w armjach państw z Polską sprzymierzonych”.

§ 3 opiewać będzie:

1. Kandydatom adwokackim wlicza się służbę wojskową do siedmioletniej praktyki (§ 2 ord. adw.) a to zarówno do czasokresu, który spędzony być ma u adwokata po osiągnięciu stopnia doktora praw, (§ 2 b ord. adw.) jak i do czasokresu, który poprzedzać ma uzyskanie prawa do substytucji z uwolnieniem od egzaminu adwokackiego (§ 31 ust. 3 proc. cyw).
2. Przed dopuszczeniem do egzaminu adwokackiego (§ 3 ord. adw.) musi jednak kandydat odbyć dwuletnią a przed uzyskaniem prawa do substytucji z uwolnieniem od egzaminu adwokackiego (§ 31 ust. 3 proc. cyw.) półtoraroczną rzeczywistą praktykę u adwokata (§ 2 lit. b) i c) ord. adw.) nadto w obu wypadkach półroczną praktykę w sądzie (§ 2 lit. a ord. adw., ustawa z 24 grudnia 1910, Dz. p. p. № 1/11). Dwa miesiące praktyki sądowej mogą być odbyte także i w sądzie wojskowym.
3. Od złożenia ostatniego egzaminu państwowego do uzyskania prawa substytucji (§ 31 ust. 3 p. c.) upłynąć musi najmniej okres czteroletni, zaś do złożenia egzaminu adwokackiego okres cztero i półroczny.
4. Prawo do ulgi na podstawie powyższych postanowień mają i ci kandydaci, których stosunek służbowy po powołaniu do służby wojskowej wbrew ich woli został rozwiązany, natomiast wyłączeni są kandydaci uwolnieni ze służby wskutek orzeczenia dyscyplinarnego.
5. O zaliczeniu czasu służby wojskowej rozstrzyga wydział izby adwokackiej, w której okręgu kandydat w czasie powołania do służby wojskowej był wpisany na listę kandydatów. Jeżeli siedziba tej izby znajduje się poza b. zaborem austriackim, lub jeżeli kandydat nie był przedtem wpisany na listę kandydatów, właściwym jest wydział izby, w której kandydat zgłosił się po wystąpieniu ze służby wojskowej lub w której okręgu przebywa.
6. Przeciw decyzji wydziału przysługują kandydatom środki prawne, przewidziane w § 30 ord. adw”.

§ 6 opiewać będzie:

1. Ulgi przewidziane w §§ 1 i 3 niniejszego rozporządzenia i w §§ 2 i 4 rozporządzenia z 21 sierpnia 1916, Dz. pr. p. № 268 przysługują także tym aplikantom, którzy zdali b. statni do praktyki wymagany egzamin po dniu 15 lipca 1914 r. a nie zgłosili się wcześniej do praktyki z powodu służby wojskowej lub przeszkody przewidzianej w § 7 rozporządzenia, jeżeli wnieśli podania o dopuszczenie do praktyki przed upływem trzech miesięcy po ustaniu przeszkody.
2. Policzalny jest czas po zdaniu ostatniego egzaminu najwcześniej jednak od 16 lipca 1914 w granicach określonych w §§ 2 — 4 powyższych rozporządzeń. Kandydatom, którzy spóźnili się znacznie ze złożeniem egzaminu ostatniego do praktyki wymaganego

wskutek powołania do służby wojskowej, może nadto właściwa władza służbowa (prezes sądu apelacyjnego, izba adwokacka lub notarialna) policzyć praktykę od chwili wcześniejszej niż od złożenia ostatniego egzaminu, najwięcej jednak rok.

3. Aplikanci sędziowscy nie mogą się domagać adjutum za czas policzony na zasadzie powyższych ustępów”.

§ 7 opiewać będzie:

„Aplikantom zawodów prawniczych, którzy z innej obecnej wojną spowodowanej przyczyny, a nie z powodu służby wojskowej doznali przeszkody w wykonywaniu swego zawodu cywilnego, może właściwa władza służbowa (prezes sądu apelacyjnego, izba adwokacka lub notarialna) pozwolić na wliczenie czasu przeszkody w granicach oznaczonych §§ 2 do 4”.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze poczyna obowiązywać z dniem ogłoszenia. Prawa nabyte na podstawie postanowień §§ 1, 3, 6 i 7 w brzmieniu rozporządzenia z 21 sierpnia 1916, Dz. p. p. № 268, pozostają nienaruszone.

Minister Sprawiedliwości:
Supiński
